

La foto de família dels guanyadors: de baix de l'escala cap a amunt, Alejandro Palomas, Lluïsa Cunillé, Lluís Prats, Hilari de Cara, Mercè Cuartiella i Joan Carreras. A la dreta, un moment del parlament de Carreras i la recollida del premi per part de Cunillé.

Una àguila negra i el context polític planen sobre la nit de Santa Llúcia

La gran festa anual de les lletres catalanes, la Nit de Santa Llúcia, encetada l'any 1951 per l'editor Josep M. Cruzet i organitzada per Òmnium Cultural, celebrarà fa una setmana, amb el Gran Teatre del Liceu com a marc, la seua 64 edició enmig d'un ambient creuat pel moment polític que viu Catalunya, present als parlaments i també en l'essència de la proposta artística de la vetllada, "La llum d'un país". Un espectacle amb música de Marc Timón i coreografia de Manolo Alcántara, al vol-

El periodista i guionista Joan Carreras recollí amb *L'àguila negra* el 55 Premi Sant Jordi de Novel·la en la Nit de Santa Llúcia, la Festa de les Lletres Catalanes, que també reconegué les obres d'Hilari de Cara (Carles Riba de poesia), Maria Mercè Cuartiella (Mercè Rodoreda de contes) i Lluïsa Cunillé (Frederic Roda de textos teatrals). A la vetllada també planà amb força el context polític.

DANI CODINA/OMNIUM CULTURAL

DANI CODINA/OMNIUM CULTURAL

tant de la idea de la llum d'un país entesa com a metàfora de dinamisme cultural i símbol de la força de tot un poble. L'actriu Sílvia Bel conduí la gala i llegí diversos textos amb l'acompanyament de Manel Camp al piano.

La nit serví per agafar el pols cívic i ideològic i, lògicament, per conèixer el nou ventall de guanyadors en les diferents categories. Una nòmina on el triomfador, en l'apartat de novel·la, la de màxima dotació econòmica (60.000 euros aportats per Fundació Enciclopèdia Catalana i Edicions Proa, l'editora de l'obra), fou el periodista i guionista Joan Carreras, premi de la 55 edició del Sant Jordi per *L'àguila negra*. Un agitat i exuberant Carreras confessà que havia anat de jove a la Nit de Santa Llúcia, amb son pare, i que s'havia conjurat per no tornar fins a guanyar el premi. També definí l'obra com la història "d'un dentista de Barcelona amb deutes pendents

amb les dones que va estimar". Un relat, doncs, d'amor, però també "d'algú que s'adapta als canvis sense ser un heroi". Carreras inclogué al seu parlament una metàfora clatellada al líder de Podem, Pablo Iglesias, per les seues crítiques a David Fernández per l'abraçada a Artur Mas. "Em sembla molt millor un país on polítics d'idees diferents puguin fer una abraçada que un país on algú promet que mai no farà abraçades", etzibà entre aplaudiments. I amb un "entusiasme que no penso evitar, perquè és el meu moment de glòria", el nou premi Sant Jordi reclamà "unitat, urnes i independència".

Carreras (Barcelona, 1962), autor de diferents obres de narrativa curta i novel·la, guanyà recentment el premi Ciutat de Barcelona 2014 amb la novel·la *Cafè Barcelona*. Com a periodista, va ser director de Canal 33 i un dels responsables de la creació del programa *Info-K*. També va experimentar amb nous formats

i narratives digitals al 324.cat. A hores d'ara és professor associat a la Blanquerna, on imparteix classes de periodisme digital.

D'altra banda, l'altre premi que prestigia l'esdeveniment, el Carles Riba de poesia, dotat amb 3.000 euros, fou recollit per Hilari de Cara (Melilla, 1945) per l'obra *Refraccions*. De Cara, establert a Manacor des del 1967, té una important obra poètica prèvia en la qual destaca *Postals de cendres* (2008), premi Serra d'Or de la Crítica, un dels molts guardons del seu currículum. El guanyador, visiblement commogut també per un premi que definí com "un somni de qualsevol poeta en català", explicà el poemari com una "seqüència de vida, gaudi i estupor". El nou premi Carles Riba dedicà la major part del seu parlament a parlar de la independència, en aquest cas, aportant una adient visió perifèrica. De Cara lloà la societat civil catalana, que "enguany com mai ha demostrat tenir les idees clares, i aquesta idea és la independència de Catalunya". "Quan arribareu al paradís, pensau en els vostres germans del País Valencià, les illes, la Catalunya Nord i la resta del domini lingüístic, que seguirem el vostre camí si ens obriu les portes", digué abans de somiar en veu alta en una "república independent dels Països Catalans".

Un altre premi significatiu es lliurava en l'apartat teatral, que convocava per primera vegada l'Associació Dramàtica de Barcelona i l'Institut del Teatre, amb el suport d'Òmnium Cultural, la guanyadora ha estat una dramaturga de referència en l'escena catalana i estatal, Lluïsa Cunillé (Badalona, 1961). Cunillé, que acumula els premis més importants en el seu àmbit de creació (Premi Nacional de Catalunya, l'any 2007, i Premio Nacional de Literatura Dramàtica, 2010), s'adjudicà el guardó amb *Boira*, un text que aborda els devastadors efectes d'un règim comunista en un país darrere del teló d'acer i la complicada transició al capitalisme més depredador. L'autora, fidel a la coneguda al·lèrgia a explicar en públic la seua obra, protagonitzà una de les anècdotes de la nit, agraïnt el premi amb un únic i eixut mot: "Gràcies".

Una altra protagonista, també amb relació parcial amb el teatre, Maria Mercè Cuartiella, nascuda a Barcelona el 1964 però arrelada a l'Empordà, s'adjudicà el 17 premi Mercè Rodoreda de Contes